

BYRUMMET

Anmeldelse af Herlevs arkitektur

GULD. Det er ikke Klondyke. I stedet skal der graves, fordi der skal lægges nye dræn. Foto: Henrik Lüthcke

Byrummet

Det Vilde Vesten med piletræer, hjorte og hareskov

Western. Boligkvarteret Sortemosen har fået tilnavnet 'Cowboybyen', og det er ikke så underligt.

En vildfaren vindheks ruller hastigt forbi, mens to gribbe står og hakker i et tilsandet bøffelskelet. Der er øde i den lille flække, da den fremmed passerer byskiltet med antal indbyggere. Gårsdagens tal er streget ud og erstattet med et nyt. Den fremmed spænder hanen på sin Smith & Wesson, før han rider ned gennem byen forbi bedemanden, kvaksalveren og saloonen. Døre og vinduer er lukkede. Alt er stille. Kun vinden påbe-råber sig opmærksomhed og hyler hult fra hullerne i she-riffens dør.

Cowboyby på dansk

Besøger man Sortemosen en efterårsformiddag i november, forstår man hurtigt, hvorfor de 121 rækkehuse også bliver kaldt Cowboybyen.

Måske der ikke direkte er tale om et scenarie som det i indledningen beskrevne, men det er tæt på. Især når man som udenforstående sætter fødderne i Sortemosen først på dagen, hvor de fleste beboere er taget på arbejde.

Der er ganske vist hverken cowboys eller indianere. I stedet tumler nogle dagplejebørn på en legeplads i nærheden. Men alligevel.

Alle husene er beklædt med trykimprægneret træ, som vejrguderne gennem årene har malet mat og grønt. Og boligerne, som både er i ét og to plan, har veranda ala den slags, der også ses i de amerikanske westerns. Det forlyder dog, at arkitekten bag de almennyttige boliger fra 1978 har været inspireret af japansk arkitektur.

“...der er ganske vist hverken cowboys eller indianere...”

Natur over ørken

Går man ned gennem klyngeformationerne, som husene er opdelt i, kan man konsta-

tere, at der er tale om en cowboyby af den mere frodige slags.

I stedet for et tørt ørkenlandskab troner piletræer og buske op omkring træhusene, hvis tage er dækket med græs og mos.

Nedenfor grænser åløb mellem Cowboysøen og Sortemosen op til baghaverne mod øst, mens Hareskoven sniger sig ind på træhusene fra nord.

Der er heller ingen gribbe og bisonokser i nærheden, selvom der vist nok går heste tæt på. Og hjorte.

Derudover byder landskabet på frøer, flagermuse og diverse fuglearter.

Eksempelvis denne formiddag kredser to rovfugle højt over byens tage og lader sig

forføre i en spiral ad de varme opvinde.

Helt sin egen

I virkeligheden kan Cowboybyen ikke sammenlignes med oversøisk westernkultur. Den er måske snarere helt sin egen.

Det ser man i en garage, hvor beboeren har hængt forskellige skilte på trægvælen. 'Mors dyt', 'Privat parkering' og 'Al henkastning af affald forbudt' står der blandt andet hos skiltesamleren.

Ligeledes på et hus i nærheden, hvor blikfanget 'Mom's bed & breakfast' hænger side om side med andre dekorationer. Lige om hjørnet har en anden gjort en dyd ud af at pryde sin bolig med fuglehuse.

Der er plads til forskelligheder i det lille bysamfund, som ved første øjekast nok leder tankerne hen på Sergio Leone og amerikanske westernfilm, men ved nærmere eftersyn har sin helt egen charme.

Af Kenneth Kjæp Larsen

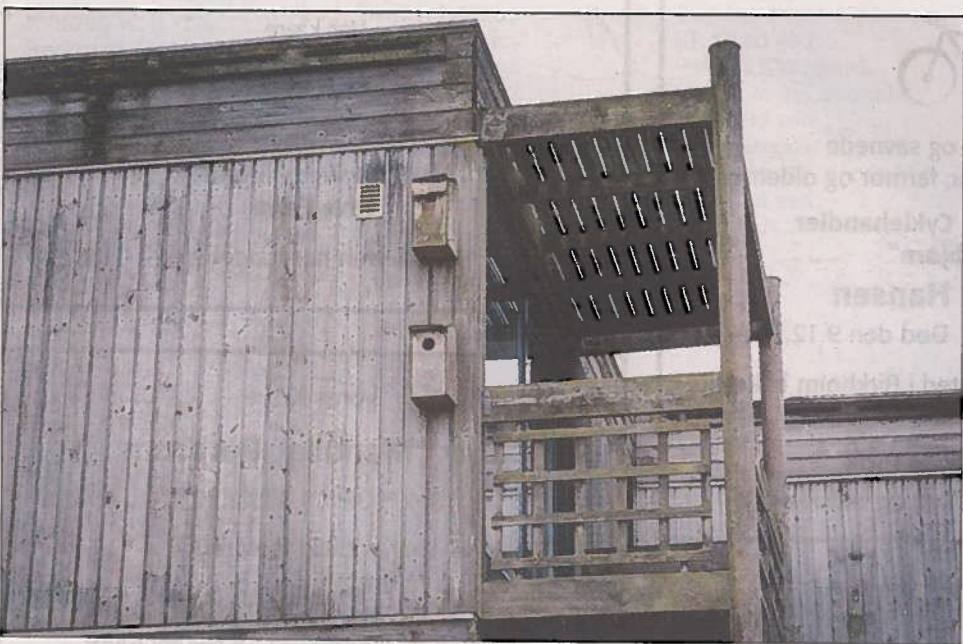
FAKTA

SORTEMOSEN

Om Cowboybyen

Byen er en del af den selvejende almennyttige boligforening Sortemosen. Byens huse er pt. i gang med at blive renoveret med henblik på nye dræn, balkoner og badeværelser.

Kilde: Sortemosen KAB

ISLÆT. Cowboybyen lever i harmoni og pagt med naturen og naturens dyr, især fugle er der en del af i området, hvilket beboerne også tager hensyn til. Foto: Henrik Lüthcke

NATUR. Cowboybyen tager sig godt ud - især om sommeren, hvor der er grønt på og omkring husene. Foto: Henrik Lüthcke